

Sygn. akt VIII Gz 45/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Barbara Jamiołkowska

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) SA w B.

przeciwko: B. R.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej od postanowienia w przedmiocie kosztów procesu zawartego w punkcie III wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 14 stycznia 2015 r., sygn. akt VIII GC 411/14 upr

postanawia:

- zmienić zaskarżone postanowienie zawarte w punkcie III wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 14 stycznia 2015 r., sygn. akt VIII GC 411/14 upr w ten sposób, że w miejsce zasądzonej kwoty 647 zł (sześćset czterdzieści siedem złotych) zasądzić od pozwanej na rzecz powoda kwotę 227 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
- zasądzić od powoda na rzecz pozwanej kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem, zawartym w pkt. III wyroku z dnia 14 stycznia 2015 r., sygn. akt VIII GC 411/14 upr, Sąd Rejonowy zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 647 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 99 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu). Na powyższą kwotę złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika 600 zł (ustalone na podstawie § 2 w zw. z § 6 pkt 3 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17 zł oraz opłata od pozwu - 30 zł.

W zażaleniu skarżąca domagała się zmiany zaskarżonego rozstrzygnięcia (zawartego w punkcie III wyroku SR w Bydgoszczy z dnia 14 stycznia 2015 r.) i zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda kwoty 227 zł (zamiast 647 zł). Ponadto skarżąca wniosła o przyznanie jej zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. Pozwana wywodziła, że skoro Sąd Rejonowy zasądził od niej na rzecz powoda kwotę 1.485,73 zł, to w świetle § 6 pkt. 2 cytowanego wyżej rozporządzenia, winien był zasądzić kwotę 180 zł, a nie 600 zł tytułem zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego, skarżąca słusznie zakwestionowała przyjęcie przez Sąd Rejonowy stawki wynagrodzenia pełnomocnika na podstawie § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490) w wysokości 600 zł, zamiast na podstawie § 6 pkt 2 powołanego rozporządzenia w wysokości 180 zł.

Zawarte w punkcie III wyroku z dnia 14 stycznia 2015 r. rozstrzygnięcie Sądu I instancji jest błędne i nie może się ostać.

W myśl § 4 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, w razie zmiany w toku postępowania wartości stanowiącej podstawę obliczenia opłat, bierze się pod uwagę wartość zmienioną, poczynając od następnej instancji.

Istotnie, stanowisko bazujące na literalnym brzmieniu § 4 ust. 2 rozporządzenia jest w judykaturze dominujące. Powyższe oznacza, że podstawą ustalania kosztów zastępstwa procesowego jest wartość przedmiotu sporu w chwili wniesienia pozwu, natomiast zmiana wartości przedmiotu sporu brana jest pod uwagę przy ustalaniu wynagrodzenia pełnomocnika dopiero w instancji odwoławczej.

Z treści § 4 ust. 2 Rozporządzenia wynika z kolei, że dotyczy wysokości opłaty za czynności radców prawnych, których podstawę stanowią stawki minimalne, których wysokość zależy od wartości przedmiotu sprawy lub jej rodzaju (§ 4 ust. 1). Nie oznacza to jednak, w ocenie Sądu Okręgowego, że w razie zmiany wartości przedmiotu sporu w toku postępowania zmianie nie ulegają stawki minimalne. Przepis § 4 ust. 1 wskazuje bowiem, że wysokość stawki minimalnej jest ściśle powiązana z wartością przedmiotu sprawy lub jej rodzajem. Jeżeli zatem zmienia się wartość przedmiotu sprawy, to zmianie ulegają także stawki minimalne wynagrodzenia radcy prawnego.

Powyższe znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Sądu Najwyższego, które - mimo zmiany przepisów - zachowało aktualność i obecnie. Odwołać tu się można w szczególności do poglądu wyrażonego w uzasadnieniu orzeczenia z dnia 21 sierpnia 1951 r., sygn. C 733/51 (OSNCK 1953/1/14) powołującego się na § 6 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 sierpnia 1950 r. w sprawie norm i zasad wynagrodzenia adwokatów za wykonywanie czynności zawodowych i wskazującego, że w świetle tego przepisu, w razie ograniczenia żądania pozwu w pierwszej instancji adwokatowi należy się mimo to wynagrodzenie za prowadzenie sprawy w tej instancji, obliczone od pierwotnej wartości przedmiotu sporu. Natomiast zwrot kosztów adwokackich od strony przeciwnej należy się stronie tylko od tej wartości przedmiotu sporu, do wysokości której zasądzone zostało jej roszczenie (por. też wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 20 czerwca 2013 r., sygn. akt I ACa 464/13).

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd Rejonowy winien był, w ocenie Sądu Okręgowego, wziąć pod uwagę fakt, iż ograniczenie powództwa w przedmiotowej sprawie było konsekwencją niedochowania należytej staranności przez samego powoda przy formułowaniu żądania pozwu. W piśmie z dnia 1 kwietnia 2014 r., ograniczając żądanie do kwoty 1.485,73 zł, powód wyraźnie przecież przyznał, że w pozwie nie uwzględnił faktu, iż niektóre z terminów zapłaty przypadły na niedzielę, w związku z czym błędnie naliczył odsetki. Na powyższe uchybienie pozwana zresztą wskazywała już w sprzeciwie od nakazu zapłaty. W tych okolicznościach, niesłusznym byłoby, w ocenie Sądu Okręgowego, obciążanie pozwanej obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika powoda w stawce 600 zł, obliczonej od pierwotnej wartości przedmiotu sporu, skoro pierwotne żądanie uległo obniżeniu na skutek okoliczności zawinionych przez powoda. Słusznym natomiast, w ocenie Sądu Okręgowego, jest przyznanie powodowi, jako stronie wygrywającej spór, stawki minimalnej zastępstwa procesowego liczonej od wartości przedmiotu sporu, do wysokości której zasądzone zostało jego roszczenie.

Reasumując, Sąd Okręgowy uwzględnił zarzuty zażalenia, a w konsekwencji zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego, o czym na podstawie art. 386 § 1 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc, orzekł jak w punkcie 1 sentencji. Na należne powodowi koszty procesu w postępowaniu pierwszoinstancyjnym złożyły się zatem: opłata od pozwu (30

zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł) oraz koszty zastępstwa pełnomocnika powoda (180 zł), obliczone na podstawie § 6 pkt 2 powołanego na wstępie rozporządzenia.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy postanowił na podstawie art. 98 kpc. . Na kwotę 90 zł złożyły się: opłata od zażalenia 30 zł oraz koszty zastępstwa pełnomocnika w kwocie 60 zł, ustalone w oparciu o § 6 pkt 1 w związku z § 13 ust. 2 pkt 1 w/w rozporządzenia.